

Отже, абрєвіація в нїмецькому словотворї є важливою в сучасному свїті. Виникає все бїльше скорочень - це фіксується вченими і добре видно з великих словників і списків скорочень у рїзних галузях науки і технїки.

Список використаних джерел

1. Яковчук М. В. Лексичні та графічні характеристики нїмецьких скорочень і їх рїзновидів у режимї електронного спілкування та в науково-технїчній лїтературї й способи їх перекладу / М. В. Яковчук // Науковий вїсник Волинського національного унїверситету ім. Лесї Українки, 2009. – С. 361-367.
2. Алексєєв Д. И. Буквенные аббревиатуры и их классификация / Д. И. Алексєєв // Учен. зап. Мелекес. гос. пед. ин-та. – Мелекес, 1958. – Т. 1. – Вып. 1. – С. 41-67.
3. РОЗДІЛ 1. Словотвір у нїмецькій мові. Шляхи збагачення нїмецького лексичного складу – Курсова робота на тему “ТИПИ СЛОВОТВОРУ В СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ МОВІ” (wordpress.com).

Науковий керївник: викладач Ковтун Я.П.

АЛЬТЕРНАТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Корнюкова А.А.

*Черкаський національний унїверситет іменї Богдана Хмельницького
e-mail: kormiukova.anastasiia219@gmail.com*

Наука методика навчання іноземних мов була завжди нацїлена на пошуки найраціональнїшого методу навчання. Методи навчання – це «упорядковані способи діяльностї вчителя та учнів, спрямовані на ефективно розв'язання навчально-виховних завдань». Метод навчання є «інструментом діяльностї вчителя для виконання керївної функції – науцїння». [1,150]У цїй статтї ми розглянемо альтернативні методи та його засоби.

Поняття альтернативні методи поєднує у собі ряд рїзноманїтних засобів, прийомів та способів передачі мови. До них вїдносять: метод повної фізичної реакції, сугєстивний метод, драматико-педагогїчний метод та мовчазний метод.

Метод повної фізичної реакції (Total Physical Response – TPR) був розроблений у 70-х американським профєсором Джеймсом Ашером. Зазвичай цей метод використовується на початковому ступенї навчання, щоб вчитель мїг встановити контакт з дїтьми та організувати навчальний процес. В основї цього методу полягають доручення вчителя, спочатку прості, а потїм складні, виконання яких вимагає рухів тїла. Наприклад «Steh, bitte, auf!», «Setz euch!» Розїгрування ситуацій також включає в себе використання рухів, і таким чином є елементами повної фізичної реакції.

Сугєстивний метод заснований у другїй половинї 20 столїття психотерапевтом Георгїєм Лозановим. В основї цього методу лежить безпосередня дія викладача на тих, кого він навчає і хто в цей час перебуває в

стані псевдо-пасивності, а також при застосуванні цього методу приділяється більше уваги саме на інтереси учнів. Наприклад, «навчальний матеріал вводиться на основі полілогів у супроводі перекладу на рідну мову, а також коментарем лексичного чи граматичного характеру. Активізація матеріалу проходить за допомогою драматизації, ігор, пісень, вправ на запитання-відповіді».[2, 562] Завдяки цьому методу створюється сприятлива атмосфера для оволодіння усного мовлення та за один місяць словниковий запас учнів збільшується на 2000 слів.

Головним девізом драматико-педагогічного методу є: «ми вчимо і вчимося мови головою, серцем, руками і ногами». Наприклад, учні можуть розігравати сценку чи діалог з підручника, при цьому вони вживаються в роль, чітко артикулюють звуки, подають сигнали за допомогою жестів та міміки.

Мовчазний метод, розроблений Галебом Гатегно, набув популярності наприкінці 20 століття та утілює ідею «автономії» учнів у процесі навчання. Для цього методу характерна «мовчазна роль» вчителя та в той же час активна самостійна діяльність учнів. Засобом цього методу є «жести вчителя, кольорові звуки, вокабулярні таблиці, кубики для демонстрації введення та засвоєння звуків слів, структур у діях і ситуаціях».[2,562]

Отже, в контексті розглянутої теми необхідно зазначити, що кожен метод застосовується при певних умовах та для більш ефективного результату методи можуть комбінуватись.

Список використаних джерел

1. Кузьмінський А.І., Омеляненко В.Л. Педагогіка. Київ: Знання, 2008. - 447 с.
2. Морська Л.І., Паршикова О.О., Максименко А.П. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика. Київ: Ленвіт, 2013. С 558-561

Науковий керівник: кандидат педагогічних наук, доцент Титаренко О.І.

НОВІТНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ОНОМАТОПЕЇ В НІМЕЦЬКІЙ МОВІ

Кошова М.Л.

*Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
e-mail: koshova.mariia218@vni.edu.ua*

Мова — це інструмент, який ми використовуємо для вираження ідей, думок та почуттів. Ономатопоетична теорія походження мов твердить, що мова виникла шляхом наслідування людиною природних джерел звуку. Адже й у сучасній мові чимало слів імітують звуки відповідних істот, явищ та об'єктів, приміром, звук краплі води «крап-крап», звуки тварин, наприклад, гавкіт собаки «гав-гав», а також звуки людини, приміром, чхання.